

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Poggii Florentini Oratoris || Clarissimi, Ac Sedis Apo.||
Secretarii Opervm ||**

Poggio Bracciolini, Gian Francesco

Argentinae, 1513

VD16 ZV 12623

Andreolo iustiniano in Fran. Pistoriensem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14341

iam tempe vulnus: aut nihil de ea re loquendo / cum esset gratissima / parū amoris ostenderē erga virum amantissimū mei. Sed hæc diligentia refarciri possunt: quibus incipiā esse negligentissimus. Ego tuus sum, si quid est quod me velis scribere et fidam profecto / ut cognoscas Poggiū tibi de ditissimū. Cōmendo tibi Ciriacū doctum & bonorū studiosum. Vale. & me ama. Ferrarię.

Poggii viro insigni Andreolo Iustiniano S.D.P.

In Frācisū
Pistoriēse.

Non respondi antea litteris tuis: neque tibi grās egi pro muneribus que ad me misisti: propterea quod Franciscus pistoriensis qui ea detulit: adeo suis mendacijs / que plura sunt verbis mihi stomachū cōmouit: ut nō possem quieto esse animo ad respōdendū / p̄sertim cum de eo mihi scribendū esset / qui longe abest a boni viri moribus / qualem eum esse existimabā. Itaque compressi calamū quo ad refrigeret in dignatio quā erga eum cōcepi. Sed ne nunc quidem cōtinere manū potui / quin paululum quārar leuitatē hoīs (ut verbis leuionibus utar) ac vanitatē. Nam cum is olim in primo suo ad Græciā accessu / multa mihi scripsisset / maria ut ait & montes pollicitus: cum signa plura ad me se delaturū promississet tua: itaque pariter opa adinuerat: non solum postea non attulit ad me / que totiens suis lris p̄dicaret quecūque tu ei tradideras mihi deferenda: sed cū Sufretus quidā rhodius ei cōsignasset tria capita marmorea / & signū integrū duorū fere cubitorū: quæ Franciscus se ad me allaturū promissit: capita quidam dedit / signo autē me fraudauit: afferens id sibi infirmo corpore et nauī esse sublatū. In quo ut cōiicio / manifeste mētus fuit. Neque enim marmoris sculpti Cathalani cupidi sunt: sed aurū / & serutorū quibus ad remigiū utant. Capita vero illa quæ mihi tradi volebas: nō Cathalani vi aut ferro subriperūt / sed Florentiā sunt cōportata: que ille quibus voluit donauit. Quæ cū ego moleste ferentū promissionibus suis credens: cum in Græciā rediturus esset: cupiebā enim p̄sentem iniuriā futuro bñficio cōpensari: nihil de ea re ad te scripsi. Adde quod cū ille secū detulisset quidam capita imp̄ssa in cera / aptissima ad obsignandū / lras idque se tuo modo dato fecisse testaret: ut aliquid elicere quod ad me destinare cupiebas: nō modo signū non attulit / cū illū multis ad id v̄bis hortatus essem: sed alia insup̄ / p̄missione eius sit. Prime lre que ad me scripsisti / capite quodā satis venusto erant obsignate: quod ille noīe tuo mihi p̄misit: cū ille nunc in aduētū suo (nouissime enim lre alio capite signate erant) nihil secū tulisset. Dixit item te secundū signū mihi si id cuperē traditurū: quod idem etiā alteri p̄misit. Capita v̄o quæ ad me per eum misisti / curauit ut Cosmo traderent: mihi simul / as / se egretere quod in manus alterius detentissent. Cosmo vero qui hic est / dixit se illis grās agere quod illa accipere dignatus esset: & simul illi quoque signū quo eplam obsignasti / quod est Traiani caput: se daturū opam dixit ut sibi traderet. Itaque vides quāta hoīs huius sit fallacia / quāta v̄bositā: quāta v̄bonū officina. Scio ego: neque hoc exprobrādi causā dico: quantum mihi Franciscus debeat. Scio que mea fuerint in illū officia: taceo beniuolentiā / charitatē / amorē / quo illi ut virum bonū cōplectebat: ut paulū ista absterere hoīem debuissent / ne me toties fallendo deciperet. At illū non solū prioris errati non poenituit / sed illud maiore fraude cumulauit. Reddidit tū nūmīssima aureū: cultellos: & itē munuscula que p̄clarissima femina uxor tua / ad meā uxore destinauit: que fuerūt ambobus gratissima. Pro his ago tibi lris grās: quāquidem re ipsa non possum. Dona tua Pōntifici me in medio sunt reddita: que ille grato animo cepit. Dispensatōem pro filia tua nubenda ego solus procuravi: feci: ut satiffacere aliquid ex parte meritis in me tuis / pro ea vero nihil expensum est. Reliquorū vero que querebas / curā Francisco reliqui: ut ea procuret apud eos quos plures quæ me fecit. Sed nisi cito desicam / reddam ei bñficiū cumulatū. Hæc quæ scripsi vera esse sicut euangeliū puta. nulla in re mendior. Scripta sunt ex ipius ore v̄itatis. Si quæ deinceps a me velis: aut si quid amplius ad me mittere volueris: nulla in re utaris opa / aut intercessione Francisci: qui em̄ p̄sentem decet

Cōmissorū
expeditōez
significat.

pere nō est veritus: multo audacius fraudare absentē nō formidabit. Sum tecū de eo pro suis opibus parcellime locutus. Hæc ad te scripsi manu festina. Saluta legiſſimam mulierē uxore tuam/ & simul filiā/ meis & uxoris mee verbis. Ego mi An dreole tuus sum. Vellem tecū aliqd rerū meas; p̄cipare: sed cū trada nescio. Scribas mihi ad quē lanuē ea mittere possim / qui illa curet ad te deferenda. Vale, & me ama. Vellē ego signū aliqd aptū ad signandū litteras: si qud habes supflūū usui tuo/ qud qdem egregiū sit: rogo per amicitia nram/ ut ullum mihi elargiri digneris, aliq̄ in re alia munus recognoscam. Ferrarię die, xv. mensis Maij.

Poggius Leonardo Aretino. S.D.P.

Oblatus est mihi mi Leonarde/ insulsi ac ridiculi homis/ tibi vero hotissimi C. A. ep̄la q̄dam scripta ad te/ quā stultus ille ac mente inops cesaream appellat. Eam cū legiſsem/ nescio nisi ne/ a stomacho maiore cōmotus sim: vidēs & vesaniā hois/ v̄bosam loquacitatē/ & impudenciā scribendi. Risi qdem primo nō mediocriter: In cuiusdā insulsi ep̄la stolam. hōiem leuem/ insulsum atq; incōstantē/ tam v̄bosam cōgerem a deo inepte cōglutinaſſe: ut quid dicat/ neq; qui scripsit sciat/ neq; qui legant/ nisi diuinare velint/ que aut legere aut intelligere. Græca p̄ſima latinis mixta/ v̄ba inepta/ latinitas mala/ cōstructio incōcina/ sensus nullus: ut vera responsa Phœbi subobscura / aut dicta sphingis esse videant: que p̄ter Sibyllam intelligit nemo. Indignatus sum v̄o parvum: q̄ stultus ille quē nuncq; ne v̄bo qdem offendi: petulant ac p̄terue in me impetū faciat/ scripsisse me insane & temerarie dicens: q̄ Scipionē in q̄dam disputatiōe inter me & Guariniū nup̄ habita / p̄tulim Cēsari. Rōnem vero nullā affert suę sententię/ neq; Cēsarem ip̄m laudat/ sed solummodo putat summū esse sacrilegiū contra Cēsariē loqui. Idq; pro rōe ducit: q̄ secū sentire ait quosdā hoies inauditos/ obsecros: qui viuant ne/ an mortui sint/ Apollo esset delphicus cōsulendus. Sed cū totaz fabellā odiosam atq; ineptā uno spū decurrissim: deposito stomacho/ animū meū ad risum cōverti: cōsiderans quot mōstra hoim sint/ & quanta stulticia verſe in tems: ut iam alter Hercules esset ab inferis excitā dus ad p̄domanda hæc prodigia q̄ non v̄bis opprimēda sunt: sed claua & fustibus castiganda. Sciebam C. hōm esse loq̄cem/ stolidū/ v̄bosum/ & tanq; molestā cicadā a tribus hoim p̄strepēt. Sciebam eum indoctū/ dicacem/ & veluti scurram quendā infestū/ vagum/ atq; instabile/ tanq; Scythiam nullā habentē neq; animi/ neq; corpis quietē: qui in latino sermone sepiſſime ut puerulus labit: nulla in re doctus/ p̄terq; inani v̄borz iactantia & sono. Sed tū non credebā a deo progressurā dementiā suam: ut etiā in me vellet incurſare. Est profecto maximus oim morbus stulticia: qua qui laborat/ parū distat a beluis. Quis unq; opinatus esset hunc barbatū satyrū bellū mihi sine causa indicturū/ pro Cēsaris mortui causa: q̄ ne se viuū qdem tueri pōt famelicus mēs dicit/ & ēre alieno viuēs: At qui hūc si Cēsari viueret/ pro eius stulticia veluti abiectum seruū ad bestias deputaret. Vir doctissimus Guarinius n̄/ cū cōtra me cām Cēsaris susceperat/ aliq; verborz moderatōe usus est. At v̄o hic musca importunior/ molestior culice/ indoctus/ insulsus loq̄: insanū me/ dementē/ temerariū existimat q̄ videoor sentire cōtra institutorē ut ait monarchię: quā necessariā putat ad regimē gentiū: laudans Impatores/ & rem p̄ Romanorū vitupans. Quid hūc asino ideas bipedali tardo atq; incōposito/ nato ad seruitutē: qui esset non v̄bis/ sed baculis coercendus. At hic me quondā amicū sibi fuisse dicit: ad maxima me sit inuria affectus q̄ cōtra Cēsariē scripserim pro laude Scipionis. Sed dii boni q̄ ridicule suam hanc cōtexunt loq̄citatez. Fingit somniaſſe se redeuntē e Græcia: ex qua leuitatem & insanā asportauit atq; in somnis alitisse sibi musas nescio q̄s / ac contra me pro Cēsare locutas. Deinde missum ad se ab Ioue Mercuriū/ qui Cēsariē tuertum & fuisse illū eloquentē/ prudentē/ humanū: & multa p̄terea doceret de his que olim a me scripta erant. Verbū nullū: tota cōfictio ridicula & somnijs C. digna. qui

In cuiusdā
insulsi ep̄la
stolam.

Ridicula re
prelioſul
ticię.